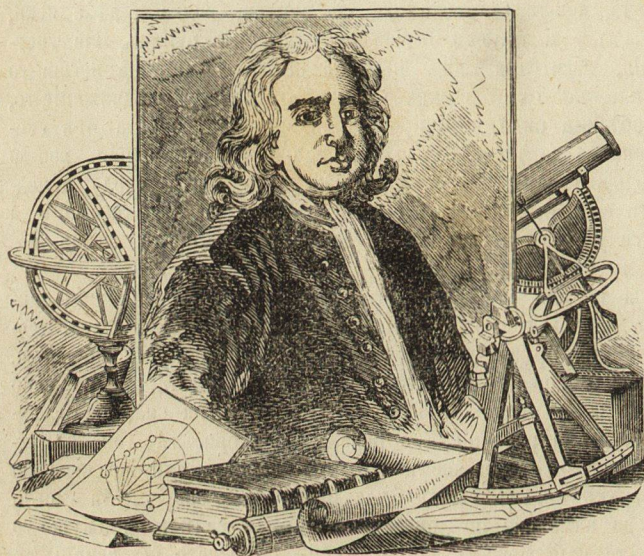

носила причина, коя-то са заключавала въ великыя центръ на планетны-тѣ мірове. Въ открытіе-то на тѣзи причина заключавала са задача за най-высоко-то честолюбіе на чловѣческыя умъ. Какво-то и да е было свойство-то на тѣзи сила, дѣто и да са е намѣрвала — въ слѣнце-то ли, въ всички заедно; была ли е тя свойство на матерія-та, или просто еднообразно проявленіе на всемогущата воля; въ сѣки случай открытіе-то на законы-тѣ, по кои-то тя дѣйствува, дало бы на ума възможность да проникне въ най-скриты-тѣ области на природа-та, и да са възвиси до познаніе-то на най-дѣлобы-тѣ тайны на вселенная.

Таквось е свойство-то на изслѣдваніе-то, кое-то са прѣдставило на могущественныя умъ на Ньютонъ. Този знаменитъ филозофъ, кой-то са счита за най-великъ отъ всички геніи, кои-то сж живѣли нѣкога на земя-та, не повдигналъ той въпроса, за кого-то са заловилъ да рѣшава, нито угадилъ закона на сила-та, кого-то той си прѣдложилъ да докаже. Когато Кеплеръ завършвалъ изслѣдванія-та, кои-то го привели къмъ открытіе-то на три-тѣ неговы великы законы, възималъ въ това сжщо-то врѣме

Исаакъ Ньютонъ.

мысль за сжществованіе-то на нѣкаква си централна сила, която урановѣсвала планетны-тѣ движенія. Като наблюдавалъ мѣсяца, кой-то обыкалялъ около земя-та, и внимателно като изслѣдвалъ приливы-тѣ и отливы-тѣ на океана, на кого-то грѣмидна-та вълна сѣкашъ че са издигала за да слѣдва движеніе-то на мѣсяца, той най-послѣ смѣло обявилъ, че нѣ-

каква си невидима свръзка, нѣкаква си тайственна сила съединява тѣзи двѣ тѣла. Той даже дошелъ до заключеніе-то, че тѣзи непозната сила заключавала са въ мѣсяца, че отъ нейно-то вліяніе са повдигатъ воды-тѣ на океана отъ свои-тѣ тѣгла, слѣдвалъ подиръ мѣсяца и сѣкашъ че подражавать неговы-тѣ движенія. Той са не сжмнявалъ, че и твърда-та земя сжщо тѣй осѣщала тѣзи тайственна сила и са подчинявала на нейно-то вліяніе, кое-то само въ слѣдствіе неподвижность-та на твърды-тѣ земны частицы, не могло да са открие. По този начинъ Кеплеръ, веднажъ като